

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420202654
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4420202654.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v spore žalobcu: G. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Z., L. Z. XXXX/XX, adresa na doručovanie B. Z., W. XXXX/XX, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpená: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 682,28 eura, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky, č. k. 6Csp/62/2020-56 z 20. novembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 6Csp/62/2020-56 z 20. novembra 2020 zamietol žalobu a rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 488, § 498, § 491 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 100, § 107 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“), § 35, § 40 ods. 1, § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z.

3. V odôvodnení poukázal na to, že žalobca sa žalobou doručanou súdu dňa 18.06.2020 domáhal zaplatenia sumy 682,28 eur a to z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. V žalobe žalobca uviedol, že so žalovaným uzavrel 20.02.2004 úverovú zmluvu č. 5402012154, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v sume 30.000,- Sk (995,817 eur) pričom tento spotrebiteľský úver bol úverom revolvingového typu a posledná splátka bola dohodnutá deň 27.04.2011. Poukázal na zákon č. 258/2001 Z. z. a to na ust. § 4 ods. 2 písmeno a/, g/ a h/ a § 5 ods. 5. Uviedol, že uvedená úverová zmluva neobsahuje zákonom požadované kritériá, a teda ju možno považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Uviedol, že zo splátkového kalendára vyplýva, že celková výška čerpania predstavovala 4.883,40 eur, pričom celková výška splátok uhradených žalobcom predstavovala 5565,68 eur, a teda úver bol preplatený o rozdiel, t. j. o sumu 682,28 eur. Zároveň uviedol, že na Okresný súd Nové Zámky bol dňa 25.01.2013 podaný návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 2.157,39 eur, pričom Okresný súd rozhodol o tomto návrhu platobným rozkazom č. 5RO/25/2013, ktorým návrhu žalovaného v plnom rozsahu vyhovel a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému 2.157,39 eur pričom uvedený platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.03.2013. Uviedol, že platobný rozkaz je neplatný pričom na základe uvedeného platobného rozkazu bolo začaté exekučné konanie EX 2690/15. Uviedol, že proti platobnému rozkazu nepodal odpor pre neznalosť zákona a z

presvedčenia, že žalovaný nemôže konať v zlom úmysle. Uviedol, že v uvedenom návrhu na vydanie platobného rozkazu žalovaný nešpecifikoval ako dospel k žalovanej sume 2.157,39 eur. K uvedenej žalobe pripojil úverovú zmluvu uzavretú medzi stranami dňa 20.02.2004, splátkový kalendár, návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 18.01.2013, platobný rozkaz č. 5RO/25/2013-18 zo dňa 04.01.2013.

4. K uvedenej žalobe sa vyjadril právny zástupca žalovaného, ktorý uviedol, že v danej veci už bolo raz rozhodnuté platobným rozkazom 5RO/25/2013 Okresným súdom Nové Zámky a teda konajúci súd by mal konanie zastaviť. Zároveň v uvedenom podaní vzniesol námietku premlčania, pričom poukázal na to, že nie je preukázaný úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu. Poukázal na právny názor Okresného súdu Prešov v konaní č. 11Csp/33/2018, v ktorom sa uvádza, že zákonná sankcia v podobe bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru svojou existenciou vylučuje úmysel veriteľa pretože ho postihuje za takéto konanie obmedzením zisku, teda dôvodu, pre ktorý podniká. Poukázal na to, že úmysel či už priamy alebo nepriamy musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že žalobca žiadne dôkazy preukazujúci úmyselné konanie žalovaného za účelom získania bezdôvodného obohatenia neoznačil, pričom úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu nemožno vyvodiť len z toho, že žalovaný neuviedol do úverovej zmluvy náležitosti, ktoré podľa zákona v nej mali byť uvedené. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov 11Csp/169/2018, v ktorom sa uvádza, že úmysel môže byť priamy alebo nepriamy, pričom priamy úmysel je prakticky nepreukázateľný pričom o nepriamy úmysel ide ak žalovaný sa nechcel priamo bezdôvodne obohatiť ale pre prípad, že k tomu dôjde, bol s tým uzrozumený. Uviedol, že v danom prípade však platí trojročná objektívna premlčacia doba alebo dvojročná subjektívna premlčacia doba, pričom subjektívna premlčacia doba musí plynúť v rámci objektívnej doby, ktorú nemožno prekročiť. Uviedol, že žalobca uhradil poslednú splátku úveru dňa 31.05.2012, a keďže žalobca podal žalobu na súd 18.06.2020, nároky žalobcu sú premlčané pred dátumom 18.06.2017 v objektívnej trojročnej premlčacej dobe. Žiadal preto, aby súd konanie zastavil, resp. aby žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. V uvedenej veci sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 18.09.2020, v ktorom uviedol, že nejde o prekážku rozhodnutej veci, keďže v konaní 5RO/25/2013 na Okresnom súde v Nových Zámkoch bola suma 2.157,39 eur, v tomto prípade ide o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 682,28 eur, ktorá predstavuje preplatok splátok úveru s tým, že súd posúdi úver ako bezúročný a bez poplatkov. Namietal, že návrh na vydanie platobného rozkazu bol podaný dňa 25.01.2013 a platobný rozkaz bol vydaný s dátumom 04.01.2013. Uviedol, že trvá na tom, že v danom prípade platí trojročná premlčacia doba. Opäť zotrvával na tom, že jeho nárok uplatnený žalobou je dôvodný.

6. Súd na základe vyššie uvedených skutočností, dokladov založených v spise, na základe vyjadrení strán mal za to, že nárok uplatnený žalobcom žalobou je nedôvodný. Súd mal z úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným uzavretej 20.02.2004 za preukázané, že žalobcovi bol poskytnutý revolvingový úver s tým, že mu bola vydaná platobná karta Yes s tým, že tento úver bude splácať v mesačných splátkach po 1.200,- Sk pričom úverový rámec činil 30.000,- Sk (995,82 eur). Z vyjadrenia žalobcu obsiahnutého v žalobe mal súd za preukázané, že žalobca na uvedený úver čerpal finančné prostriedky 5565,68 eur a žalovanému vrátil na uvedený úver 4883,40 eur, pričom žalovaná suma 682,28 eur predstavuje rozdiel medzi uvedenou sumou poskytnutého úveru a sumou, ktorú žalobca na uvedený úver vrátil. Žalobca v žalobe uviedol, že poslednú splátku úveru uhradil najneskôr 31.12.2011, pričom svoj nárok zdôvodnil tým, že uvedený úver bol bezúročný a bez poplatkov, a teda žalovaný mal právo len na rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a vrátenou sumou úveru, keďže mal za to, že tento nespĺňal náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z. Žalobca mal teda za to, že žalovaný sa v danom prípade bezdôvodne obohatil, pričom uviedol, že toto obohatenie nadobudol úmyselne. Žalovaný vo svojich vyjadreniach mal za to, že nárok žalovaného je neopodstatnený a premlčaný, pričom žalobca nepreukázal úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie keďže medzi stranami bola uzavretá vyššie uvedená úverová zmluva. Žalobca v konaní nepreukázal, že zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohacovaniu, keďže zo zmluvy ako i úverových zmluvných podmienok žalovaného je zrejmé, že žalobcovi vznikla povinnosť nielen platiť splátky úveru ale platiť aj úroky z úveru a poplatky z úveru v súvislosti s platbami úveru ako i čerpaním úveru, keďže žalobca mal právo používať platobnú kartu. Žalobca nepreukázal v konaní, že by zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohacovaniu podľa § 451 Občianskeho zákonníka pričom ani nepreukázal úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie. Súd mal za preukázané, že žalobca využíval služby žalovaného, za ktoré bol povinný platiť v zmysle úverových zmluvných podmienok úroky a poplatky. Žalobca nepreukázal ani

vznik bezdôvodného obohatenia, keďže v danom prípade medzi stranami bola uzavretá vyššie uvedená úverová zmluva. Žalobca teda v priebehu celého konania nepreukázal svoje tvrdenie, že zo strany žalovaného došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu.

7. Konajúci súd vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného na túto námietku s poukazom na ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka prihliadal, keďže mal za to, že v danom prípade žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby podľa § 107 ods. 1, resp. ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže trojročná premlčacia doba uplynula dňom 31.12.2014, keďže podľa tvrdenia žalovaného poslednú splátku úveru žalobca uhradil 31.12.2011, avšak ani túto skutočnosť v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázal. Z uvedených dôvodov preto konajúci súd žalobu žalobcu pre neunesenie dôkazného bremena o svojich tvrdeniach zamietol. Konajúci súd napokon poukazuje na platobný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky č. 5RO/25/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2013, ktorého predmetom boli nároky žalovaného voči žalobcovi v súvislosti s uvedenou úverovou zmluvou, na základe ktorej konajúci súd uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť žalovanému 2.157,39 eur, pričom proti tomuto platobnému rozkazu žalovaný nepodal odpor a tento platobný rozkaz mu bol doručený 08.03.2013. Predmetom uvedeného konania bola pohľadávka žalovaného voči žalobcovi v sume 2.157,39 eur, ktorá pozostávala jednak z istiny, poplatkov za výber z automatu a za výpisy z úverového účtu a tiež z úroku do času zosplatnenia a úroku po zosplatnení. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade nároky žalovaného voči žalobcovi vyplývali z uvedenej úverovej zmluvy, a teda nešlo zo strany žalovaného o bezdôvodné obohatenie.

8. Súd prvej inštancie o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pričom podľa ustanovenia § 262 odsek 1, 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Keďže žalovaný bol úspešný v plnom rozsahu, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

9. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca žiadajúc, aby bolo žalobe vyhovené. Uviedol, že po pojednávaní si všimol, že v podanej žalobe chýba strana č. 2, k čomu došlo omylom pri tlačení tohto dokumentu z PC. Je to zrejmé na prvý pohľad, keďže sú strany číslované a na dvoch stranách je de facto ten istý text. Takže nevšimnúť si ho je možné len v prípade, ak sa mu nevenuje pozornosť. V prílohe č. I pripojil žalobu aj so stranou č. 2. Poukázal na § 295 CSP s tým, že žalovaná strana jeho tvrdenie nepoprela, dokonca potvrdila. Je to práve žalovaný, ktorý nepoprel jeho tvrdenia o neexistencii nároku žalovaného na úroky a poplatky z úverovej zmluvy. Úverová zmluva, ktorú v konaní prvostupňového súdu doložil ako dôkaz neobsahuje okrem výšky úverového rámca a výšky mesačnej splátky žiadne zákonom požadované údaje. Ak sa teda má riadiť zmluvou, tak z nej vyplýva, že to čo z úverového rámca vyčerpal, musí v mesačnej splátke vrátiť. Takúto zmluvu je nutné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Prvostupňový súd nesprávne rozhodol, keď sa stotožnil s námietkou o trojročnej premlčacej dobe zo strany žalovaného, nevyhodnotil dostatočne jeho dôkazy a ani dostatočne nezdôvodnil prečo neakceptoval moje argumentácie, že sa jedná o úmyselné konanie zo strany žalovaného, na ktoré treba uplatniť 10 ročnú premlčaciu dobu. Ďalej na pojednávaní zopakoval svoje tvrdenie, že predmetný platobný rozkaz je neplatný z dôvodu, že bol vydaný mesiac pred jej samotným podaním na Okresný súd v Nových Zámkoch, čo je nespochybniteľná procesná chyba a vysvetlil ho napr. zákonom kauzality. Súdom by mal vo vzťahu k trovám konania prihliadnuť na pomery žalobcu a žalovaného. Kým na jednej strane je spotrebiteľ, ktorý sa domáha svojich práv a dostal sa do ťažkej finančnej situácie a ešte ho zjavne nelogickým a zákonom odporujúcim spôsobom snažia dostať do ešte komplikovanejšej situácie a na druhej je silná finančná skupina, ktorá roky zneužívala benevolenciu štátnych orgánov.

10. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

11. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal rozsudok prvoinštančného súdu, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario)

a preskúmajúc procesné podmienky konania dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v celom rozsahu § 389 ods. 1 písm. a/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a konanie zastaviť.

12. Podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

13. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

15. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

16. Podľa § 174 ods. 1 OSP (účinného v rozhodnom čase), platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s vecným odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

17. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

18. Odvolací súd konštatuje, že rozhodujúcimi tvrdeniami v žalobe žalobcu bolo, že „dňa 20.02.2004 bola uzatvorená úverová zmluva č. 5402012154 (príloha 1) medzi mnou ako žalobcom a spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len žalovaný) na poskytnutie sumy 30 000 Sk v prepočte 995,817 € (príloha 1 a 2). Jedná sa o spotrebiteľský úver revolvingového typu. Dňa 27.04.2011, ako vyplýva so splátkového kalendára (príloha 2), bol termín poslednej uhradenej splátky. Úverová zmluva č. 5402012154 neobsahuje zákonom požadované kritériá. Nakoľko jediný číselný údaj uvádza výšku úverového rámca, absentuje v nej dohoda o akýchkoľvek úrokoch a poplatkoch a je preto ju potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov.“. Ďalšími tvrdeniami žalobcu boli okolnosti, že „dňa 25.01.2013 bola na Okresný súd v Nových Zámkoch doručený Návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 2157,39 € s príslušenstvom zo strany žalovaného (v tom prípade žalobcu) Home Credit Slovakia, a.s. v zastúpení (príloha 3) voči mne. Žalovaný sa v nej dožaduje vydania platobného rozkazu na vyplatenie predmetnej sumy, ktorá údajne vznikla mnou nedodrzanými záväzkami vyplývajúcimi zo zmluvy o poskytnutí úveru č. 5402012154 (príloha 1). V odseku II. najprv tvrdí, že úverový rámec dohodnutej úverovej zmluvy činí sumu 1493,73 €, pričom zo samotnej zmluvy a tiež splátkového kalendára je zreteľné, že sa jedná o sumu 995,82 €.“. Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že „Platobný rozkaz pod spis. zn.: 5Ro 25/2013 (príloha 4) v rozhodnutí ktorého mi Okresný súd uložil vyplatiť spomínaných 2157,39 €, ktoré sú v rozpore so zákonom a ktorej výsledná suma nie je podložená definovaním úrokovej sadzby či výške poplatkov v Úverovej zmluve, ale nie je ani v platobnom návrhu pri výpočte dlžnej sumy, oplyva ešte jedným závažným faktom jeho absolútnej neplatnosti a tým je dátum rozhodnutia, ktorý je 04.01.2013. Platobný rozkaz vydaný 22 dní skôr, ako bol vôbec prevzatý návrh na vydanie platobného rozkazu na Okresnom súde. Ako som uviedol v predchádzajúcej stati. Kauzálna súvislosť znamená, že následok prichádza po príčine. V tomto prípade Návrh na vydanie platobného rozkazu ako príčina musí vzniknúť skôr ako následok, čo je Platobný rozkaz. Domnievam sa, že v tomto prípade nie sú dôležité dôvody tohto rozporu, ale výsledok, a tým je, že predmetný Platobný rozkaz spis. zn.: 5Ro 25/2013, je neplatný. Na základe tohto neplatného Platobného rozkazu bolo začaté exekučné konanie pod zn. EX 2690/15 zo dňa 18.08.2016 voči ktorému som v zákonnej lehote podal námietku. Do dnešného dňa mi nebolo doručené rozhodnutie, takže ho považujem, že je v konaní. Dôvod, prečo som hneď po vydaní platobného rozkazu nenamietal túto neoprávnenú pohľadávku zdôvodňujem neznalosťou zákona a čiastočne presvedčením, že žalovaný nemohol konať v zlom úmysle a nedomáhal by sa nezákonnej pohľadávky.“.

19. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na premlčaní a taktiež v závere na skutočnosti, že v tejto veci už bolo rozhodnuté.

20. Primárne bolo treba sa vysporiadať s procesnými podmienkami konania. Odvolací súd konštatuje, že bolo potrebné z úradnej povinnosti skúmať procesné podmienky (konkrétne negatívnu podmienku - res iudicata), ktoré vyhodnocovanie zároveň súvisí s otázkou prípustnosti žaloby žalobcu o plnenie. V

otázke predmetu konania sa procesná teória celkovo zhoduje. Zástancovia predmetu konania v užšom zmysle slova tvrdia, že je to žalobný nárok (žalobný petit), ktorý sa má stať súčasťou výroku rozhodnutia, ak súd žalobe vyhovie. Takto sa spravidla chápe v praxi. Zástancovia predmetu konania v širšom zmysle slova chápu predmet konania ako žalobný nárok spolu so skutkovým odôvodnením, z ktorého by mal žalobný návrh vyplývať (bližšie pozri komentár k § 131). K takémuto názoru sa prikláňa prevažná väčšina predstaviteľov právnej teórie. Tento postulát vychádza aj z normatívnej dikcie tohto ustanovenia, ktoré normuje o prekážke právoplatne rozhodnutej veci. V zmysle tejto prekážky sa nemôže o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, rozhodnúť znova. Výklad pojmu „tá istá vec“ je pomerne jednotný v tom zmysle, že musí ísť o tie isté subjekty práva, ktoré vystupovali v pôvodnom konaní ako sporové strany, a ten istý predmet konania (to znamená, že ide o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu medzi totožnými subjektmi - nie je pritom rozhodujúce, či pôvodné strany vystupujú v pôvodných procesných postaveniach). (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 837 s.).

21. Výrok o splnení plnení povinnosti tak je prekážkou veci rozsúdenej len voči iným (ďalším) potenciálnym výrokom o splnení povinnosti vyplývajúcej z totožného skutkového základu medzi tými istými subjektmi, nie voči neexistujúcemu meritórnemu určeniu determinujúceho práva. Výrok medzitimného rozsudku o prejudiciálne (determinujúco) pôsobiacom práve, pochopiteľne, predstavuje prekážku veci rozsúdenej voči iným (ďalším) potenciálnym určovacím výrokom vyplývajúcim z totožného skutkového deja a medzi tými istými subjektmi. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa vzťahuje i na rozhodnutia vydané v rozhodcovskom konaní, v priestupkovom konaní či v adhéznom konaní trestnom. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 838-839 s.).

22. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd správne (zistil existenciu) poukazoval na platobný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 5RO/25/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2013, ktorého predmetom boli nároky žalovaného voči žalobcovi v súvislosti s uvedenou úverovou zmluvou, na základe ktorej konajúci súd uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť žalovanému 2.157,39 eura, pričom proti tomuto platobnému rozkazu žalovaný nepodal odpor a tento platobný rozkaz mu bol doručený 08.03.2013. Predmetom uvedeného konania bola pohľadávka žalovaného voči žalobcovi v sume 2.157,39 eura, ktorá pozostávala jednak z istiny, poplatkov za výber z automatu a za výpisy z úverového účtu a tiež z úroku do času zosplatnenia a úroku po zosplatnení. Odvolací súd dodáva, že podstatným skutkovým tvrdením v oboch konaniach (v tomto a tiež v konaní sp. zn. 5Ro/25/2013) bolo tvrdenie o podpísaní zmluvy o úvere č. 5402012154 dňa 20.02.2004 zmluvnými stranami, veriteľom a dlžníkom. Tak tomu bolo aj v prejednávanej veci v konaní č. 6Csp/62/2020, len s tým rozdielom, že žalobca v tomto konaní „právne posudzoval“ tvrdenú skutočnosť o podpísanej zmluve ako o úvere bezúročnom a bezpoplatkovom a v konaní Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 5RO/25/2013 žalovaný (v tomto konaní a ako žalobca v konaní sp. zn. 5Ro/25/2013) právne posudzoval zmluvu a úver ako úročený a poplatkový.

23. Išlo teda podľa zistení prvoinštančného súdu o totožnú vec, ktorá založila v podobe právoplatného platobného rozsudku prekážku veci rozsúdenej. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21 Cdo 3084/2006 v pôvodnom jazykovom znení, že „Pro posouzení, zda je dána překážka věci pravomocně rozhodnuté, není významné, jak byl soudem skutek (skutkový děj), který byl předmětem původního řízení, posouzen po právní stránce. Překážka věci pravomocně rozhodnuté nastává i tehdy, jestliže skutek (skutkový děj) byl soudem v původním řízení posouzen po právní stránce nesprávně nebo neúplně“.

24. Odvolací súd konštatuje, že nezáleží na tom, či žalobca (v tomto konaní) vystupoval v skoršom právoplatne skončenom konaní na pozícii strany žalovanej, a neskôr na strane žalobcu, pretože aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 28 Cdo 3033/2009 uvedenom v komentári k ust. § 230 CSP - prekážka rozsúdenej veci (veľký komentár k CSP), podľa ktorého „Ten, kdo byl účastníkem řízení, v němž bylo vydáno pravomocné rozhodnutí ukládající mu platební povinnost, je tímto výrokem vázán, a nemůže proto v jiném řízení úspěšně uplatňovat nárok na vrácení částky zaplacené podle tohoto rozhodnutí s tvrzením, že ve skutečnosti žádnou platební povinnost neměl. Ani soud nemůže vycházet z jiného závěru o existenci či neexistenci nároku mezi týmiž účastníky, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto, a tuto otázku nemůže sám v jiném řízení znovu posuzovat ani jako otázku předběžnou“.

25. Na záver odvolací súd poukazuje na odvolacie dôvody žalobcu s tým, že skutočnosť, že súd v konaní sp. zn. 5Ro/25/2013 na Okresnom súde Nové Zámky, ktoré začalo dňa 25.01.2013 vydal platobný rozkaz č. k. 5Ro/25/2013-18 s tým, že dátum vydania uviedol deň 04.01.2013. Uvedené, aj keď ide o zrejmy lapsus, nespôsobuje, že by platobný rozkaz nezaložil účinok veci rozhodnutej. Týmto nie je dotknutý možný postup súdu podľa § 224 CSP a dátum vydania platobného rozkazu v súlade so skutočnosťou opraví. Vo vzťahu k absencii strany č. 2 žaloby odvolací súd konštatuje, že žaloba v tomto konaní bola kompletná.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. a/ zrušil a podľa § 391 ods. 1 v spojení s § 161 ods. 2 CSP konanie zastavil v dôsledku existencie veci už rozsúdenej (res iudicatae).

27. O trovách konania odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu podľa § 256 CSP, pretože žalobca zavinil zastavenie konania. Odvolací súd nezistil okolnosti, pre ktoré by malo byť aplikované ust. § 257 CSP.

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).